

відповідає її зросту. Дітей треба часто пересаджувати відповідно до листків здоров'я, які заповнюють щороку, в якому вказані зріст дитини, гострота зору, розмір парти, патологія дитини – порушення зору чи постави, і чи часто дитина хворіє. Ці листки здоров'я мають бути в класних журналах, щоб дітей пересаджувати, і ще одні листки здоров'я для формування груп з фізкультури. Це робиться для того, щоб давати відповідне навантаження. Це важливо, бо дитина з короткозорістю має сидіти на перших партах. Дитину з порушенням постави треба частіше пересаджувати вправо, вліво чи по центру в класі. І батьки повинні проводити профілактику і виконувати призначення лікарів, якщо в дитини виявили порушення – є басейни, лікувальна гімнастика.[4]

Отже, активна профілактика порушень постави і плоскостопості у здорових дітей дошкільного та шкільного віку шляхом впровадження спеціальних фізичних вправ, коригування уроків фізкультури і інших форм фізичного виховання, навчання дітей навикам фізичної культури, раннє виявлення дітей з порушеннями ОРА для організації своєчасного та ефективного лікування є одним з важливих завдань медиків та педагогічних колективів для збереження і зміцнення здоров'я дітей під час навчання у закладах освіти. В першу чергу увага повинна приділятися дітям дошкільного і молодшого шкільного віку, у яких найбільш інтенсивно формуються порушення ОРА.

Використані джерела

1. Белозерова Л.І., Клестов В.В. Порушення постави у дітей, корекція та оцінка ефективності, 2002.
2. Бенедь В.П., Ковальчук Н.М., Завацький В.І. Цілеспрямовані дії фізичних вправ на розумову працездатність людини, 1996.
3. Корж М. О. Теоретичне та практичне обґрунтування методів діагностики, лікування та профілактики диспластичних захворювань хребта. М. О. Корж, В. А. Колесніченко, С. Д. Шевченко (та ін.). – (Під ред. А. М. Сердюка). – Вип. 1. – Київ, 2007. – С. 23–38. 2.
4. Улещенко В. А. Вдосконалення заходів профілактики за допомогою розробки і впровадження у практику методів скринінг-тестування. В. А. Улещенко, І. В. Рой, М. М. Вовк та ін.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ПРАКТИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

*Назарова Тетяна Олександрівна,
студентка 3 курсу спеціальності 076 «Підприємництво,
торгівля та біржова діяльність»
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка
olgagirztva@ukr.net*

В сучасних умовах, під час жорсткого карантину, пов'язаного з епідемією вірусу COVID-19, з'явилася гостра необхідність в зміні звичного нам процесу навчання, а саме перехід до повного застосування дистанційного навчання.

даний вид навчання найчастіше ми асоціюємо із заочною формою навчання, але вона має на увазі зовсім інше поняття.

Дистанційне навчання - це форма отримання освіти, при якій викладач і студент взаємодіють на відстані за допомогою інформаційних технологій. Під час дистанційного навчання студент займається самостійно за розробленою програмою, переглядає записи

вебінарів, вирішує завдання, проводить консультації з викладачем в онлайн-чаті і періодично віддає йому на перевірку свої роботи [1].

Даний вид навчання має такі переваги: - індивідуальний темп навчання - вивчати матеріали можна за власним графіком, без прив'язки до групи, часу і місця заняття; - доступність - вчитися можна з будь-якого комп'ютера чи гаджета в зручний час; - доступні персональні консультації з викладачем - ефективний зворотний зв'язок від викладачів в ході всього періоду навчання; - можна в будь-який момент скачати навчальні матеріали та здати роботу на перевірку викладачу [2].

Проблеми організації дистанційного навчання (ДН) в умовах надзвичайної ситуації можна розділити на дві основні групи: проблеми, пов'язані з організацією навчального процесу та проблеми, пов'язані з матеріальним і методичним забезпеченням навчального процесу.

До першої групи проблем відносяться забезпечення присутності студентів на заняттях, збереження можливості оперативного обміну інформацією між викладачами та здобувачами вищої освіти, між викладачами, здобувачами вищої освіти та деканатами, контроль проходження тестів і проблема дистанційного прийому заліків і іспитів тощо.

Друга група проблем пов'язана з тим, що далеко не у всіх викладачів і здобувачів вищої освіти є необхідна матеріально-технічна база для забезпечення процесу ДН. Так, якщо при очному присутності установа вищої освіти забезпечує всіх студентів необхідною кількістю комп'ютерів з встановленим на них стандартизованим набором програмного забезпечення, то в умовах ДН здобувачі вищої освіти змушені використовувати наявну у них комп'ютерну техніку, без наявності якої сам процес ДН в сучасних умовах практично неможливий.

Ця техніка часто є застарілою. Крім цього, на наявних у претендентів вищої освіти на комп'ютерних пристроях встановлено різне ПО, часто теж вельми застаріле.

Крім того, у деяких претендентів вищої освіти взагалі

немає комп'ютерів вдома, в кращому випадку у них є смартфони, екрани яких не дозволяють ефективно працювати з навчальними матеріалами та програмами. Найчастіше здобувачі вищої освіти при ДН посилаються на тимчасову відсутність у них вдома електричного освітлення, на труднощі з підключенням до Інтернет і на поломки наявного у них комп'ютерного обладнання. У викладача і деканату немає ніяких можливостей перевірити, чи є ці затвердження істинними або помилковими.

При ДН необхідно використовувати спеціальне програмне забезпечення для забезпечення відеоконференцзв'язку. Існує безліч програм, призначених для цих цілей. Проблемою є вибір однієї конкретної програми, яку повинні використовувати як викладачі та деканати, так і здобувачі вищої освіти.

Для вирішення зазначених проблем, на нашу думку, представляється необхідним вживання наступних заходів. По-перше, необхідно включити в навчальний процес заняття з підготовки здобувачів вищої освіти до термінового переходу до ДН в разі виникнення такої необхідності. Можливо, доцільно включити в навчальний план окремих предметів, в ході вивчення якого здобувачі вищої освіти могли б отримати навички використання електронних ресурсів в сучасних умовах, в тому числі при використанні електронних комунікацій в умовах надзвичайних ситуацій.

По-друге, необхідно вжити комплекс заходів, можливо - на державному рівні, щодо забезпечення малозабезпечених студентів комп'ютерами (ноутбуками або планшетами), які видаються за заявою на період дії карантину.

Література:

1. Дистанційна освіта. Освітній портал. URL.: <http://www.osvita.org.ua/distance/>

2. Олешко А.А., Бондаренко С. М. Удосконалення системи дистанційного навчання у вищій школі в умовах пандемії covid-19// Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми інтеграції освіти, науки та бізнесу в умовах глобалізації»: тези доповідей, 10 листопада 2020 р. Київ : КНУТД, 2020. 189 с. С. 78 – 79.

Примітка: науковий керівний – Гіржева О.М., к.е.н., доцент кафедри підприємництва, торгівлі та біржова діяльність.

ВПЛИВ ГАДЖЕТІВ НА ЗІР ШКОЛЯРІВ

Мізирнюк Наталія

Студентка 4 курсу спеціальності 013 Початкова освіта

Відділення «Початкова освіта»

КЗВО «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради

Осип Марія

Викладач

КЗВО «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради

Natalka.Herhel2001@gmail.com

Смартфони, планшети, комп'ютери, телевізори є невід'ємною частиною нашого сучасного життя і хоча всі батьки знають, що вони мають негативний вплив на здоров'я, важко повністю відгородити своїх дітей від них.

Про те, як впливають гаджети на зір, безсумнівно знає багато людей. Однак, як би парадоксально це не звучало, далеко не всі це усвідомлюють і розпізнають проблему при першій симптоматиці – погіршенні зору, затуманення погляду і т. д.

Крім того, що природно погіршується зір при частому використанні гаджетів протягом довгого часу, спостерігаються ще й постійна сухість очей, їх почервоніння, відчуття пелени перед очима, іноді навіть головні болі. Відзначимо, що в середньому людина, як відомо, моргає в хвилину близько 11-17 разів. А якщо його погляд напружений перед монітором або екраном, це відповідно відбувається набагато рідше, що при призводить до надзвичайного пересихання очей і іншим наслідкам.

Вплив гаджетів на дитину особливо згубний, так як на думку лікарів зір у дошкільнят, наприклад, сідає неймовірно швидко, а ось відновлюється цілком складно. Багато людей втрачають зір в тій чи іншій мірі саме в дитячому віці, незважаючи на те, що в цілому очі у нас формуються приблизно до 16-17 років.

Режим роботи дитини віку 5-6 років за комп'ютером – це 1 раз в 3 дня 10 хвилин. З 7 років поступово можна збільшувати цей час (від 10 хвилин в день), і в 16-17 років це 30 хвилин в день і після перерви ще 20 хвилин [3].

До чого призводить надмірне захоплення гаджетами:

1. **Змішання реальностей.** Діти перестають відрізняти віртуальний світ від реального. Це викликає страхи, проблеми з навчанням і мотивацією, відсутність комунікативних навичок;

2. Залежність від гаджетів призводить до того, що у дітей зникає інтерес до життя, навчання та хобі. Падає успішність у школі. Підлітки нічим не хочуть займатися і розвиватися;

3. **Затримка в розвитку моторних навичок.** У результаті діти не вміють вирізати з паперу, збирати пазли і кубики, робити аплікації, ліпити з пластиліну і навіть зав'язувати шнурки;